

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Grzybek

Protokolant: st. prot. sąd. Anita Sobczak

w obecności prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Andrzeja Sapoty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 5 czerwca, 3 sierpnia 2018 roku

sprawy oskarżonego

A. C. (1), syna Z. i M. zd. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że

w miesiącu kwietniu 2015 roku w P. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, udzielił pomocy poprzez założenie na swoje dane osobowe rachunku bankowego w Banku (...) S.A. o numerze (...), a następnie za kwotę nie mniejszą niż 1000 złotych przekazał dane tego rachunku bankowego oraz haseł dostępu, haseł logowań jak również danych osobowych i adresowych osobom, które następnie w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brały udział w czynnościach zmierzających do udaremnienia lub utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, a następnie zajęcia środków płatniczych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 168.461, 30 złotych, pochodzących z przestępstwa wprowadzenia do obrotu produktu leczniczego niedopuszczonego do obrotu oraz z podrobionymi znakami towarowymi w ten sposób, iż na uzyskany do tego celu rachunek o numerze (...) przyjmowali w okresie od kwietnia 2015 roku do kwietnia 2016 roku z przelewów realizowanych z urzędów pocztowych na terenie całego kraju wpłaty na łączną kwotę 168.461, 30 złotych, którą następnie wypłacali za pośrednictwem bankomatów w P. w co najmniej 47 transakcjach na łączną kwotę 134.500 złotych przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2012 roku Wydział XIV Karny, sygn. akt XIV K 159/11 na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31 lipca 2014 roku do 22 kwietnia 2015 roku i odbywa od 3 lipca 2016 roku do 29 lipca 2017 roku

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk .

1. Oskarżonego A. C. (1) uznaje za winnego tego, że w miesiącu kwietniu 2015 roku w P. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, udzielił pomocy poprzez założenie na swoje dane osobowe rachunku bankowego w Banku (...) S.A. o numerze (...), a następnie za obietnicę spłaty długów w kwocie co najmniej 1000 złotych przekazał dane tego rachunku bankowego oraz haseł dostępu, haseł logowań jak również danych osobowych i adresowych osobom, które następnie w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brały udział w czynnościach zmierzających do udaremnienia lub utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, a następnie zajęcia środków płatniczych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 168.461,30 złotych, pochodzących z przestępstwa wprowadzenia do obrotu produktu leczniczego niedopuszczonego do obrotu oraz z podrobionymi znakami towarowymi w ten sposób, iż na uzyskany do tego celu rachunek o numerze (...) przyjmowali w okresie od kwietnia 2015 roku do kwietnia 2016 roku z przelewów realizowanych z urzędów pocztowych na terenie całego

kraju wpłaty na łączną kwotę 168.461, 30 złotych, którą następnie wypłacali za pośrednictwem bankomatów w P. w co najmniej 47 transakcjach na łączną kwotę 134.500 złotych przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2012 roku Wydział XIV Karny, sygn. akt XIV K 159/11 na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 3 lutego 2011 roku do 16 października 2013 roku i od 11 kwietnia 2017 roku do 28 lipca 2017 roku, tj przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za przestępstwo to na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda.

2. Na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka przepadek korzyści z popełnionego przestępstwa w kwocie 134.500 (sto trzydzieści cztery tysiące pięćset) złotych.

3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego A. C. (1) z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu i nie wymierza mu opłaty.

SSO Magdalena Grzybek

Sygn. akt III K 2/18

UZASADNIENIE

W dniu 22 kwietnia 2015 roku oskarżony A. C. (2) opuścił zakład karny. Jeszcze tego samego dnia lub w dniu następnym oskarżony przebywał w mieszkaniu swojego znajomego o imieniu R. i szukał w Internecie w wyszukiwarce google możliwości szybkiego zarobku. W tym celu wpisał w wyszukiwarce hasło: „szybki zarobek P.”, wybrał jedną z ofert, zadzwonił pod wskazany w ogłoszeniu numer telefonu i rozmawiał z kobietą, z którą umówił się na spotkanie, gdyż rozmówczyni oświadczyła, że „nie jest to rozmowa na telefon”. Zapytała jedynie, czy oskarżony ma jakieś długi. Podczas spotkania kobieta poinformowała oskarżonego, że zarobek będzie polegał na tym, że A. C. (2) założy na siebie konto bankowe, a następnie udostępni je nieznanemu. Tłumaczyła, że ani ona, ani jej mąż nie mogą założyć rachunku na swoje dane osobowe. W zamian za przekazanie przez oskarżonego danych rachunku, haseł dostępu, haseł niezbędnych do logowania, kobieta miała spłacić zadłużenie A. C. (1) w (...), (...) i zapłacić za mandaty, na łączną kwotę co najmniej 1000 złotych.

Oskarżony przystał na ofertę i w dniu 24 kwietnia 2015 roku sam udał się do V Oddziału Banku (...) S.A. w P. przy ul. (...), gdzie posługując się swoim dowodem osobistym o numerze (...) zawarł w umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...) o numerze (...). Otrzymał kartę płatniczą oraz dostęp do usług bankowości elektronicznej (...). A. C. (1) otrzymał numer klienta, kody sms. Limit przelewów wynosił 20.000 złotych.

Po upływie około dwóch tygodni od zawarcia umowy o prowadzenie rachunku, A. C. (1) spotkał się z nieznaną kobietą, z którą wcześniej rozmawiał oraz z towarzyszącym jej mężczyzną mówiącym w języku ukraińskim lub rosyjskim przekazując kobiecie wszystkie dokumenty, które otrzymał przy zawarciu umowy z bankiem, wraz z hasłami dostępu i hasłami logowań. Oskarżony za założenie konta nie otrzymał żadnych pieniędzy, kobieta nie spłaciła również długów A. C. (1). Kiedy po kilku dniach od spotkania oskarżony chciał skontaktować się telefonicznie z kobietą, jej numer był już nieaktywny.

W dniu 27 kwietnia 2016 roku funkcjonariusze Izby Celnej w T. przeprowadzili kontrolę trzech przesyłek w sortowni Poczty Polskiej w T., których nadawcą była osoba wskazana jako P. K.. W przesyłkach znajdowały się 44 tabletki o nazwie K. oraz cztery saszetki z ciecżą o nazwie K.. K. jest chińską imitacją leku (...) i nie jest środkiem dopuszczonym do obrotu w Polsce. Środki pieniężne pobrane od odbiorcy miały zostać wpłacone na rachunek A. C. (1). W okresie od kwietnia 2015 roku do kwietnia 2016 roku na rachunku oskarżonego zaksięgowano przelewy pochodzące z wpłat pobranych od odbiorców przesyłek na łączną kwotę 168.461, 30 złotych. Środki w łącznej kwocie 134.500 złotych wypłacane były gotówką w bankomatach.

Oskarżony A. C. (1) ma 25 lat, jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma zawodu, zatrudniony jest na umowę zlecenie w firmie (...) i zajmuje się pracami pomocniczymi przy produkcji, osiąga miesięczny dochód w kwocie ok. 2.400 złotych miesięcznie.

Oskarżony był dwa razy karany sądownie:

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2012 roku w sprawie XVI K 159/11 za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności,
- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 29 lipca 2015 roku w sprawie III K 943/14 m.in. za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

1. wyjaśnień oskarżonego (k. 355-356 w zw. z k. 237-238, 281-283, 298-301),
2. dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie i zaliczonych na poczet materiału dowodowego w tym:
  - protokołu zawiadomienia o przestępstwie (k. 36-37),
  - pisma z Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (k. 46-47),
  - umowy rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (k. 61, 218-226),
  - zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 87-93, 166-168),
  - dokumentacji z Poczty Polskiej S.A. (k. 94-106, 272-273),
  - zestawienia wpłat (107-145, 241-262),
  - danych o karalności (k. 375-376),
  - wywiadu środowiskowego (k. 373),
  - odpisu wyroku wraz z danymi o odbyciu kary pozbawienia wolności (k. 313-320),
  - opinii z Zakładu Karnego w K. wraz z danymi o odbywaniu kar pozbawienia wolności (k. 369-372).

Oskarżony A. C. (1) przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, a następnie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że po opuszczeniu zakładu karnego szukał szybkiego zarobku, chciał bowiem spłacić swoje długi. Nie pamiętał, czy była to kwota 1000 złotych, czy wyższa. Przyznał, że znalazł w Internecie ofertę szybkiego zarobku i opisał, jak doszło do kontaktu z nieznaną kobietą, założenia konta, a następnie przekazania jej wszystkich dokumentów związanych z rachunkiem bankowym.

W przeważającej części wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę. Znajdują bowiem potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie.

Nie zasługuje na wiarę jedynie ta część wyjaśnień oskarżonego, w której twierdzi, że nie wiedział, iż udostępnił dane do swojego konta do celów przestępczych i że gdyby miał tego świadomość, nie udostępniłby konta. Z treści wyjaśnień samego oskarżonego wynika, że podczas pierwszej rozmowy telefonicznej nieznaną kobietą nie przedstawiła oferty szybkiego zarobku oświadczając, że nie jest to rozmowa na telefon i zaproponowała spotkanie. Twierdzenia oskarżonego, iż nie miał świadomości, że udostępnił konto do celów przestępczych razi naiwnością. A. C. (1) miał spotkać się z nieznaną kobietą, nie znać jej danych, przekazać wszystkie dane do własnego konta nie pytając, w

jakim celu kobieta poprosiła o założenie konta na nazwisko oskarżonego, a w zamian za to miała spłacić zadłużenie oskarżonego.

Zebrane w niniejszej sprawie dokumenty urzędowe zasługiwały w pełni na przymiot wiarygodności, zostały bowiem sporządzone przez właściwe organy, w granicach kompetencji i w przewidzianej przepisami prawa formie, stąd stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Również żadna ze stron nie kwestionował zawartych w nich treści.

Sąd zważył, co następuje

A. C. (1) stanął pod zarzutem tego, że w miesiącu kwietniu 2015 roku w P. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, udzielił pomocy poprzez założenie na swoje dane osobowe rachunku bankowego w Banku (...) S.A. o numerze (...), a następnie za kwotę nie mniejszą niż 1000 złotych przekazał dane tego rachunku bankowego oraz hasła dostępu, hasła logowań jak również danych osobowych i adresowych osobom, które następnie w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brały udział w czynnościach zmierzających do udaremnienia lub utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia oraz wykrycia, a następnie zajęcia środków płatniczych w łącznej kwocie nie mniejszej niż 168.461, 30 złotych, pochodzących z przestępstwa wprowadzenia do obrotu produktu leczniczego niedopuszczonego do obrotu oraz z podrobionymi znakami towarowymi w ten sposób, iż na uzyskany do tego celu rachunek o numerze (...) przyjmowali w okresie od kwietnia 2015 roku do kwietnia 2016 roku z przelewów realizowanych z urzędów pocztowych na terenie całego kraju wpłaty na łączną kwotę 168.461, 30 złotych, którą następnie wypłacali za pośrednictwem bankomatów w P. w co najmniej 47 transakcjach na łączną kwotę 134.500 złotych przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2012 roku Wydział XIV Karny, sygn.. akt XIV K 159/11 na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 31 lipca 2014 roku do 22 kwietnia 2015 roku i odbywa od 3 lipca 2016 roku do 29 lipca 2017 roku, tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk .

Przepis art. 299 kk reguluje problematykę odpowiedzialności za udział w przestępstwie określanym nazwą "pranie pieniędzy". Jego istota polega na podejmowaniu działań zmierzających do wprowadzenia do legalnego obrotu gospodarczego lub finansowego pieniędzy lub innych środków płatniczych, papierów wartościowych czy szerzej mienia pochodzącego z działalności przestępczej lub innych nielegalnych źródeł. Zakres art. 299 § 1 kk rozciąga się na określone w nim działania zmierzające do legalizacji lub ukrycia przedmiotów lub wartości majątkowych pochodzących z jakiegokolwiek czynu zabronionego. Istotne jest to, że przedmiotowe przestępstwo nie może istnieć samodzielnie, poprzedza je zawsze przestępstwo bazowe. Brzmienie art. 299 § 1 kk daje więc podstawę do stwierdzenia, że dla uznania środków płatniczych za "brudne pieniądze" niezbędne i konieczne jest ustalenie, że pochodzą one z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Wymieniony przepis nie stwarza jednak wymogu pochodzenia "brudnych pieniędzy" z czynu zabronionego, ale z korzyści związanych z jego popełnieniem. Chodzi zatem o taki ciąg zdarzeń, w którym został popełniony czyn zabroniony (Skorupka J. artykuł Prok. i Pr. 2006/11/34).

Przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. może zostać zrealizowane przez: przyjmowanie, przekazywanie za granicę, wywożenie za granicę, pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania, podejmowanie innych czynności mogących udaremnąć lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia, miejsca umieszczenia, wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku wartości majątkowych, o których mowa w tym przepisie.

Stwierdzenie miejsca umieszczenia w/w środków oznacza możliwość ustalenia miejsca, w którym fizycznie znajdują się przedmioty pochodzące z przestępstwa, o którym mówi art. 299 § 1. Natomiast wykrycie odnosi się do składników majątkowych, o których mowa w art. 299 § 1 nie zaś do przestępstw, z których one pochodzą. Wykrycie polega na ustaleniu miejsca, w którym środki te są przechowywane (zdeponowane), co często oznacza ustalenie tożsamości podmiotu będącego ich dysponentem. Wykryciem jest także ustalenie wielkości korzyści majątkowej. Zajęcie może nastąpić bądź na podstawie orzeczenia sądu w postępowaniu karnym lub cywilnym, bądź na podstawie decyzji określonego organu administracyjnego lub komornika. Uniemożliwienie zajęcia może polegać na przykład na ukryciu

określonych przedmiotów, ich uszkodzeniu, obciążeniu, pozornym wyzbyciu się władztwa nad rzeczą, choćby nawet działania te nastąpiły po stwierdzeniu przestępnego pochodzenia zabezpieczanych w ten sposób "brudnych pieniędzy". "Orzeczenie przepadku" jest czynnością prawną dokonywaną przez sąd w postępowaniu karnym lub cywilnym. Należy odróżnić to pojęcie od "wykonania orzeczenia o przepadku" (A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II).

Dla realizacji znamion art. 299 § 1 nie jest konieczne, by działanie sprawcy rzeczywiście udaremniło jedno ze zdarzeń określonych w tym przepisie. Działanie to musi jednak mieć typowo istotne znaczenie dla postępowania, które ma ustalić pochodzenie określonych przedmiotów, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku.

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy stwierdzić należy, że działania realizowane przez A. C. (1) zmierzały do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia miejsca umieszczenia środków pieniężnych pochodzących z przestępstwa, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku.

Działania zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia wartości majątkowych, miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku mogą być realizowane różnymi metodami. Jednym z bardziej znanych znawcom problematyki legalizacji korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa jest tzw. „pranie pieniędzy” z wykorzystaniem rachunku bankowego. Charakterystyczne są tutaj liczne wpłaty i wypłaty gotówkowe, najczęściej w kwotach poniżej progu wymagającego rejestracji. Charakterystyczne jest dokonywanie transakcji według schematu: wpłata gotówkowa - przelew/ przelewy - wypłata. Wnikliwa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, iż właśnie taka metoda została wykorzystana przez oskarżonego i pozostałe osoby z nim współdziałające.

A. C. (1) w dniu 24 kwietnia 2015 roku założył konto w (...) S.A., nie korzystał z niego we własnych celach, i od daty jego założenia do czasu blokady konta na założony przez niego rachunek wpłynęły (...) wpłaty z tytułu przesyłek pobraniowych zawierających niedozwolone na terenie Polski środki farmaceutyczne na łączną kwotę 168.461, 30 złotych. Zgromadzone na koncie środki pieniężne były następnie regularnie wypłacane w bankomatach. Analizując powyższy schemat przepływu środków finansowych, a zwłaszcza liczby wpłat – (...), stwierdzić należy, że przyjęty model działania pozwolił na skuteczne utrudnienie, jeśli nie wręcz udaremnienie, wykrycia miejsca przechowywania środków pochodzących z przestępstwa i ich zajęcie.

Ponadto w opisie czynu z art. 299 kk przyjęto, iż A. C. (1) dopuścił zarzucanego mu czynu działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami. Przyjęcie kwalifikacji z § 5 art. 299 kk wiąże się z poczynionymi w toku postępowania ustaleniami co do udziału w tym przestępstwie innych nieustalonych osób. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zarzucanego czynu oskarżony nie dopuścił się sam co wynika także z jego wyjaśnień.

Sąd przyjął, że przestępstwa z art. 299 kk oskarżony J. W. dopuścił się działając w warunkach czynu ciągłego określonego w art. 12 kk.

W odniesieniu do oskarżonego A. C. (1) należało uznać, że w ramach przypisanego mu czynu działał on w warunkach recydywy specjalnej podstawowej (art. 64§1 k.k.), do przyjęcia której wymagane jest, aby sprawca, skazany wcześniej za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

Przypisując oskarżonemu popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy podstawowej (tj., przepisu art. 64 § 1 k.k.) uznano, że zostały spełnione wszystkie warunki. A. C. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2012 roku w sprawie sygn. akt XVI K 159/11 na karę 3 lat pozbawienia za umyślne przestępstwo podobne i pomiędzy tym przestępstwem a czynami będącymi przedmiotem niniejszego postępowania zachodzi podobieństwo w rozumieniu art. 115 § 3 k.k. a nadto odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 3 lutego 2011 roku do 16 października 2013 roku i od 11 kwietnia 2017 roku do 28 lipca 2017 roku i następnie przed upływem 5 lat od jej odbycia, bo w okresie od kwietnia 2015 roku dopuścił się przestępstwa, o które jest oskarżony.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art.53 § 1 i § 2 kk oraz art. 115 § 2 kk kwestię wymiaru kary za przypisane oskarżonemu przestępstwa, Sąd uwzględnił jako okoliczność obciążającą fakt, że oskarżony był już karany sądowe, zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się po upływie zaledwie kilku dni po opuszczeniu zakładu karnego, działał w warunkach recydywy. Okolicznością łagodzącą był fakt przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, choć z treści wyjaśnień A. C. (1) wynika, że oskarżony kwestionuje swoją winę poprzez twierdzenie, że nie miał świadomości przestępczego działania.

Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa będzie kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywna w wysokości 100 stawek dziennych po 30 złotych każda.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara spełni swe cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Na podstawie art. 299 § 7 k.k. Sąd orzekł przepadek korzyści z popełnionego przestępstwa w kwocie 134.500 złotych.

Jednocześnie na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu i nie wymierzył mu opłaty uznając, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe.

SSO Magdalena Grzybek

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. notować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu A. C. (1) z pouczeniem,
3. za 14 dni lub z apelacją.

SSO Magdalena Grzybek